

*Het blijft branden!!
Help!? We blijven maar blussen...*

In december poneerden we dat christelijk Vlaanderen (op)brandt!

Uitgangspunt is dat we het risico lopen verstrikt te raken in brandjes blussen. Hoewel korte termijn werk, typeert dat toch een groot gedeelte van de Vlaamse christelijke wereld. Blussen is een barmhartig werk, maar het verhindert zicht te houden op belangrijke en/of nieuwe ontwikkelingen in gemeenten, laat staan dat er omwille van het bluswerk kans is zich erin te verdiepen. In de vorige uitsmijter gaven we reeds voorbeelden van trends die zich in gemeenten aftekenen.

Gemeenten én leiders betalen het gelag!

Leiders zien zich gedwongen brandjes af te lopen. Sommigen zijn van lieverlee ook experts geworden! Inefficiënte brandbestrijding in gemeenten is herkenbaar aan het feit dat christenen ondergronds verder smeulen. Een typisch fenomeen bij korte termijn oplossingen. Gemeenten branden dan langzaam uit. Leiders raken uitgeblust.

Omkeren van korte termijn blussen naar lange termijn opbouwen!

Maar hoe?

Dieper ingaan op het aspect "prioriteit".

In volgende brieven komen de aspecten "tijd", "financiën" en "talenten" aan bod.

"Öffene Türen" (magazine van Bibelschule Wiedenest) begon een artikelreeks in januari 2004 naar aanleiding van van een nationaal onderzoek onder de Duitse Brüdergemeinden. De conclusies werden samengevat in 12 pijnpunten (zie kader).

Drie zaken vallen op.

1. De pijnpunten situeren zich slechts op twee terreinen: "personen" en "functioneren".

Er is geen melding over haperende structuren of frustrerende groeiconcepten. Zelfs "visie" levert geen vermelding op, wat toch als stokpaardje bij uitstek kan beschouwd worden.

De pijnpunten liggen wel bij (on)beschikbare mensen en/of hun gezamenlijk functioneren in een groter verband.

Vanuit een Belgisch perspectief:

Overdadig en eenzijdig gebruik heeft in België het visie-woord langzaam aan tot de draad versleten. In combinatie met die grote nadruk komen we meermaals in aanraking met kenmerken zoals: strakke sturing, controledrang, machtsuitoefening, zeggenschap, rechtenverdediging, fracties, kritiek, uitgewerkte plannen voorstellen, goedkeuring zoeken voor vaststaande beslissingen.

Hoe kunnen kerken, gemeenten en organisaties toewerken naar hun doel, als de aanpak veel energie en middelen inefficiënt laat weglekken? Waar visie over-beklemtoond wordt, wordt (dikwijls onbedoeld) een onderliggende problematiek gemaskeerd zoals de Duitse gemeenten die vaststelden: (on)beschikbare mensen en hun functioneren.

Een verkeerd gebruik van visie werkt bovendien als een ballon die continue bijgepompt moet worden. Iedereen wordt zo moe en gedemotiveerd, dat het frisse levende water dat Jezus geeft uiteindelijk nauwelijks zichtbaar is.

Is het trouwens niet opmerkelijk dat Jezus in Joh.7:37 eveneens spreekt over "personen" en "functioneren"?

Als dit thema in de agenda's prioriteit zou krijgen, zullen leiders moeten nadenken hoe mensen in de kudde betere en gepastere aandacht kunnen krijgen opdat voortgaande groei en dienstbetoon als normale kenmerken in een christenleven aanwezig zouden zijn. Het begrip "pastoraat" reikt dan zelfs tot toerusting tot dienstbetoon i.p.v. een zekere crishulp.

Het is dus kiezen tussen bouwen of blussen.

2. Inhoudelijk blijkt er niet zoveel verschil tussen wat Duitse en Vlaamse christelijke leiders signaleren.

De aanpak verschilt des te meer.

De Vlaamse commentaar op de pijnpunten varieert van enerzijds een ervaring van bedreiging voor de persoon van de leider, diens bediening en/of de gemeente, tot aan de andere kant van het spectrum dat christen-leiders de pijnpunten tot kenmerken van de Belgische evangelicale cultuur maken. Tussen die twee uitersten liggen variaties afhankelijk van persoonlijke voorkeuren en ervaringen.

Vanuit een Belgisch perspectief:

Onze Belgische situatie blijkt dus uiteindelijk weer niet zo uniek te zijn dat we België als het moeilijke zendingsveld naar voren mogen blijven schuiven. Door dat te doen, maakt men zich schuldig aan vergoelijking en gebruikt goedkope argumentatie voor uitvluchten. Met een gelijkaardige protestants-evangelische oriëntering zitten Duitse gemeenten in hetzelfde schuitje, ondanks een andere voorgeschiedenis! Het argument van de geschiedenis is trouwens nauwelijks nog te rechtvaardigen in het licht van wat sinds 1870 in ons land voor Gods Koninkrijk is gedaan.

Moeten we niet toegeven dat er meer aan de hand is?

Kunnen wij nog langer wachten voor we zoals in Duitsland wakker worden en beginnen te versterken voor de lange termijn? Of hebben wij meer mogelijkheden en kunnen we de signalen negeren?

Hebben we mogelijk door de vele brandjes de grote lijnen uit het oog verloren?

Verschonen we ons toch nog met het argument van het moeilijke zendingsveld en de kleine christelijke impact in de samenleving?

Welk schoentje past?....Welk trekken we aan?

3. De Duitse "Gründlichkeit" getrouw, leiden conclusies ook tot actie.

In het vervolg van het artikel vat men de koe bij de horens:

"In de voorbije jaren hebben in het bijzonder groeiende broedergemeenten een toegewijde leiderswerking uitgebouwd, die teruggrijpt op de bijbel en die volgende vijf kenmerken gemeen hebben: gemeenschappelijke leiding, leiding door aangestelde oudsten, oudsten met manifeste leidersgaven, gestructureerde medewerkersteams, integratie van voltijdse evangeliewerkers."

Vanuit een Belgisch perspectief:

Dit punt legt de kern bloot: een keuze voor diepgaande vorming in leiderswerking, duidelijke doelen en afspraken, talenten opdiepen en tot competenties laten uitgroeien, samenwerking, mensen beschikbaar maken.

De keuze voor mensen en kwalitatieve samenwerking staan voorop.

De signalen dwingen na te denken over prioriteiten in bedieningen. Willen we zo verder werken?

Hoe tevreden mogen we zijn met de resultaten?

Durven leiders zich persoonlijk te verbinden dat hun keuze voor prioriteiten het doel dichterbij zal brengen?

Wat is dat doel? Hoe luidt het in concrete, meetbare temen, terwijl we in alle opzichten toch van God afhankelijk blijven?

Durven we de tijdsbesteding toetsen aan de geclaimde prioriteiten? Iemand voltijds of deeltijds beschikbaar krijgen in een gemeente is daarbij in de meeste gevallen niet de beslissing die zal helpen om al het andere

mogelijk te maken.

Op welke plaats in het prioriteitsijstje komen de mensen en de talenten die God al in hen geïnvesteerd heeft?

Wat hebben zij nodig om meer vrucht te kunnen dragen? Of om tot competente leiders en tot van-levend-water-overvloeiende personen te groeien? Of om te tonen hoe God mensen verandert?

De keuze is eenvoudig: volhardend bluswerk ... of met onze Hemelse Vader voor de spiegel staan en onderzoeken waar Hij de aandacht op vestigt.

We bidden bij ABC dat we samen met wie we hier uitdagen goede rentmeesters zullen blijken te zijn over onze investering in mensen, leiders en gaven.

ABC biedt de mogelijkheid hierover verder met u na te denken.

We zijn zowel denkpartner als facilitator om met christen-leiders te investeren opdat de gemeente haar rol meer kan vervullen in de bouw van Gods Koninkrijk.

*Reageren? Bedenkingen? Vragen?
Aanvullende onderwerpen?*

Contacteer ABC! (zie colofon)

In de volgende nieuwsbrieven duiden we de thema's "financiën" en "talenten" in kerken, gemeenten en organisaties.

